

INK LAB

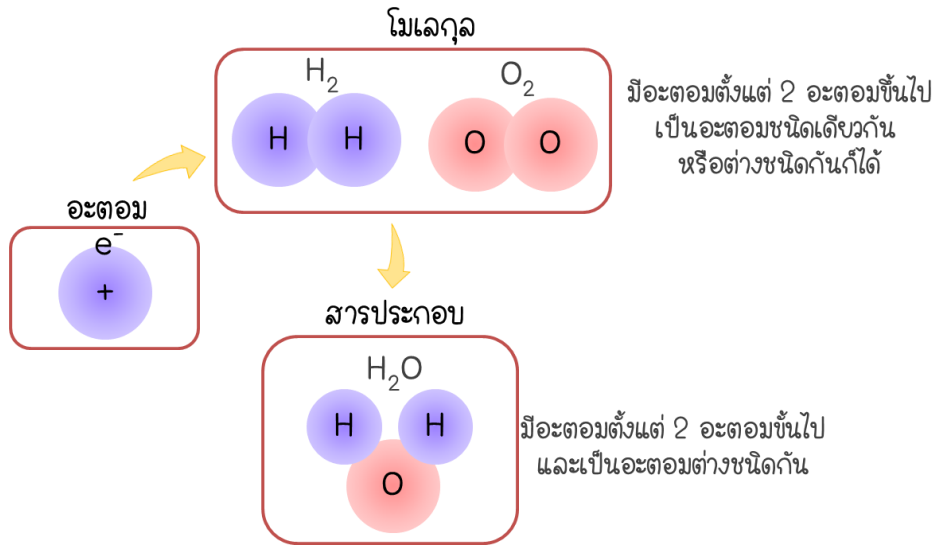
CHEMISTRY SUMMARY
FOR M.4

ອະຕອມ ແລະ ຕາຮາງຮາຕຸ

อะตอมและตารางธาตุ

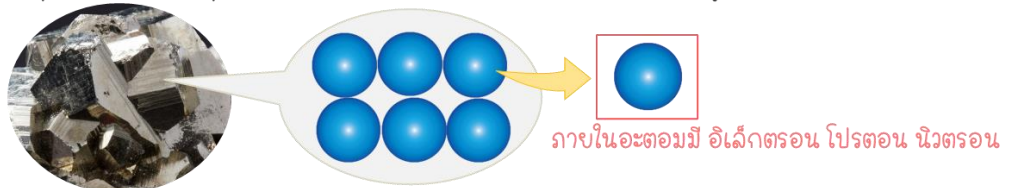
● อะตอม โมเลกุล และสารประกอบ

● แบบจำลองอะตอมโดยสรุป

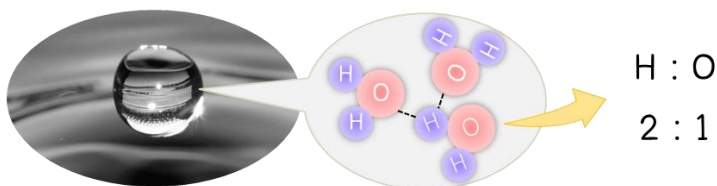
1. แบบจำลองอะตอมของดอลตัน

✗ 1. ธาตุประกอบด้วยอนุภาคเล็ก ๆ เรียกว่าอะตอม แบ่งแยกและทำให้สูญหายไม่ได้

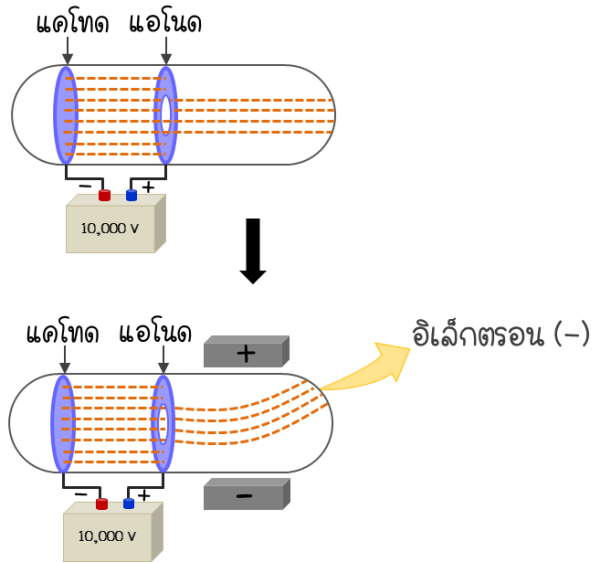
✗ 2. อะตอมของธาตุชนิดเดียวกันมีสมบัติเหมือนกัน แต่มีสมบัติต่างจากธาตุอะตอมอื่น
อะตอมของธาตุชนิดเดียวกันอาจมีมวลต่างกัน

✓ 3. สารประกอบเกิดจากอะตอมของธาตุมากกว่าหนึ่งชนิดทำปฏิกิริยาเคมีกัน
ในอัตราส่วนที่เป็นเลขลงตัวน้อย ๆ

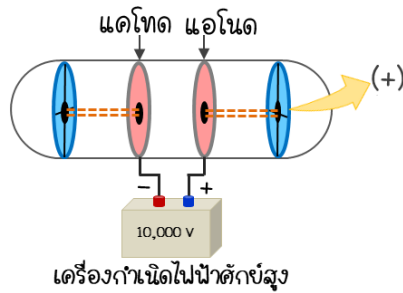

2. แบบจำลองอะตอมของทอมสัน

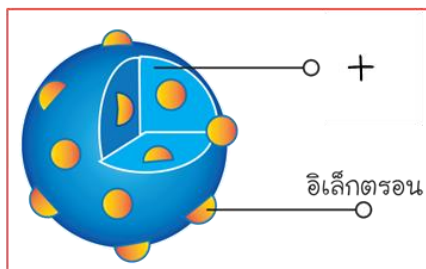
การทดลองของทอมสัน

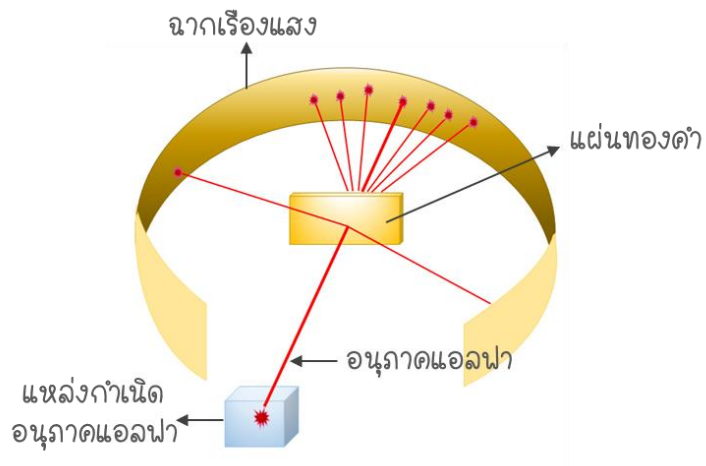
การทดลองของโกลด์สไตน์

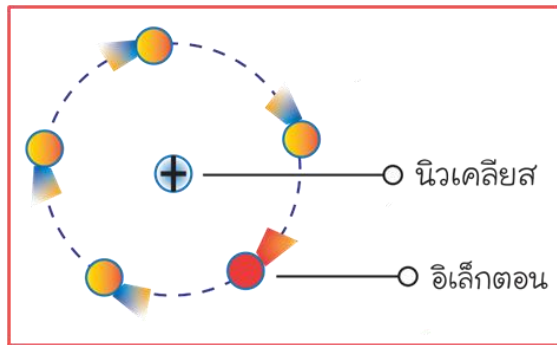
เครื่องกำเนิดไฟฟ้าตัวสูง

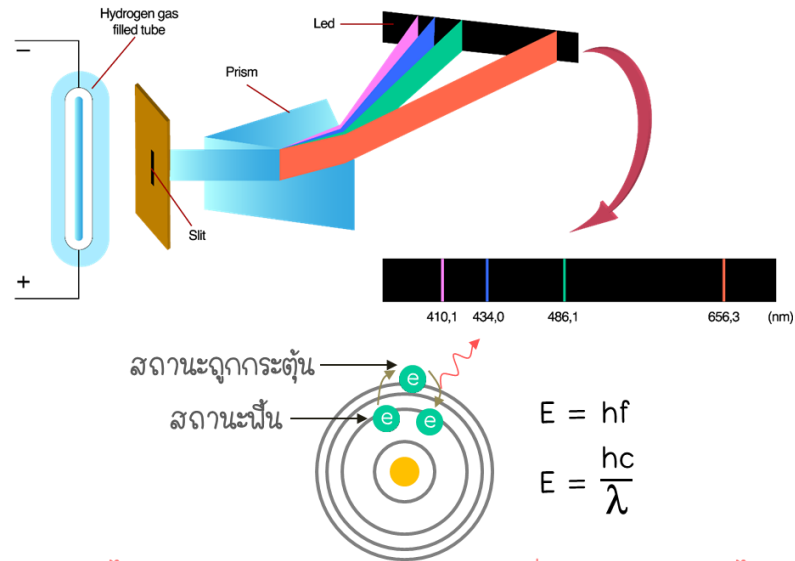
3. แบบจำลองอะตอมของรัทเทอร์ฟอร์ด

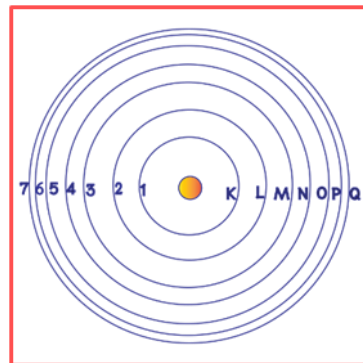
ไม่ได้อธิบายว่าอิเล็กตรอนรอบนิวเคลียสอยู่ในลักษณะใด

4. แบบจำลองอะตอมของโบร์

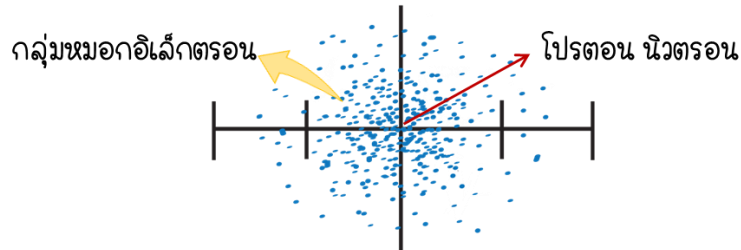

ไม่สามารถอธิบายสเปกตรัมของอะตอมที่มีหลายอิเล็กตรอนได้

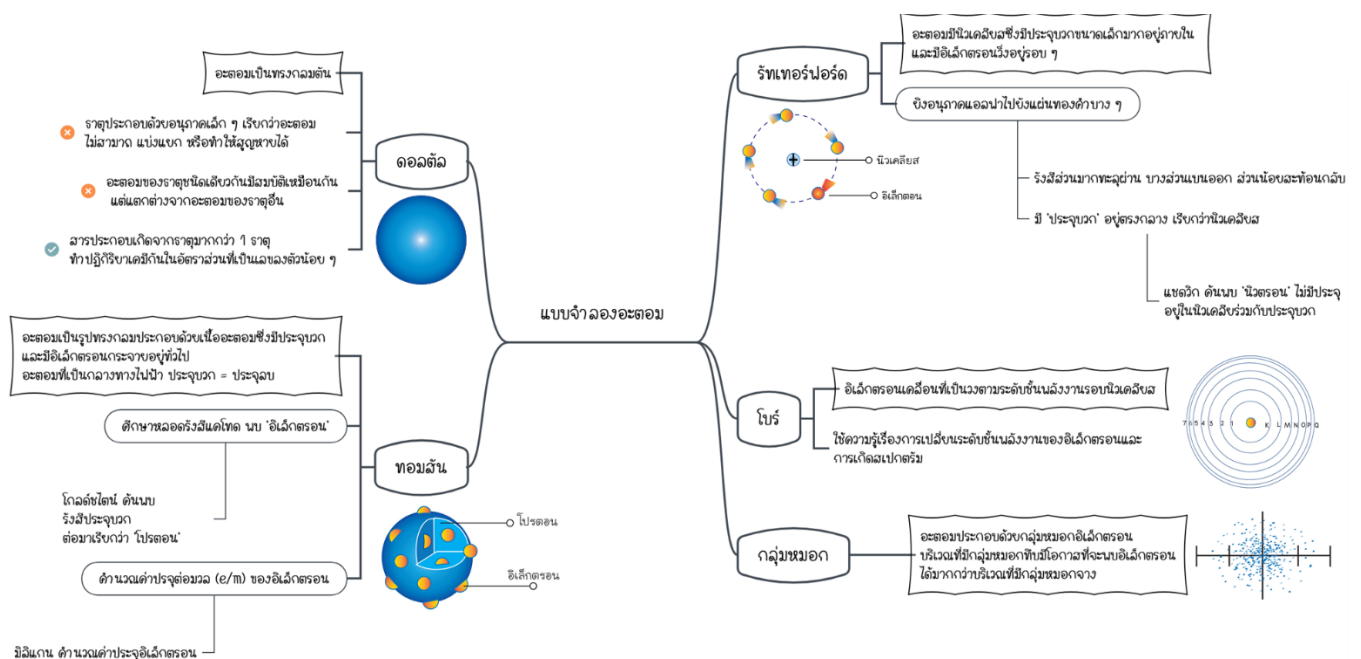
5. แบบจำลองอะตอมแบบกลุ่มหมอก

1. อิเล็กตรอนมีลักษณะเป็นทั้งอนุภาคและคลื่น
2. เคลื่อนที่ในลิวิเคลือบสในลักษณะคลื่นนิ่ง
3. พบอิเล็กตรอนได้หลายรูปทรงตามระดับพลังงานของอิเล็กตรอน
4. ใช้กลศาสตร์ควอนตัมสร้างสมการคำนวณโอกาสที่จะพบอิเล็กตรอนในระดับพลังงานต่าง ๆ

อิเล็กตรอนมีขนาดเล็กมากและเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วจนตลอดเวลาไปทั่วอะตอม ไม่สามารถบอกตำแหน่งที่แน่นอนของอิเล็กตรอนได้ มีโอกาสที่จะพบอิเล็กตรอน รอบนิวเคลียสบางบริเวณเท่านั้น บริเวณกลุ่มหมอกที่บคือโอกาสที่จะพบอิเล็กตรอน ได้มากกว่ากลุ่มหมอกจาง

แผนภาพสรุปแบบจำลองอะตอม

● อนุภาคในอะตอม

อนุภาค	สัญลักษณ์	ประจุ (คูลอมป์)	ชนิดประจุ	มวล (กรัม)
อิเล็กตรอน	e	-1.602×10^{-19}	-	9.109×10^{-28}
โปรตอน	p	$+1.602 \times 10^{-19}$	+	1.673×10^{-24}
นิวตรอน	n	0	0	1.675×10^{-24}

● สัญลักษณ์นิวเคลียร์

เลขมวล (atomic mass) $\gg\gg$ **A**
 $p + n$

X $\ll\ll$ สัญลักษณ์ของธาตุ
 เช่น H He Li Be

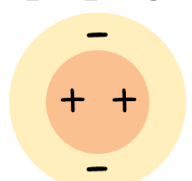
เลขอะตอม (atomic number) $\gg\gg$ **Z**
 $p = e$ (ไม่มีประจุ)
 ชนิดของธาตุ
 ตำแหน่งของธาตุในตารางธาตุ

● การเกิดไอออน (ประจุ)

โดยปกติอะตอมจะเป็นกลางทางไฟฟ้า คือ มีประจุลบและประจุบวกเท่ากัน (+, - เท่ากัน หักล้างกัน = 0) ดังนั้นธาตุจะเกิดเป็นไอออน หรือ มีประจุขึ้นเมื่อ

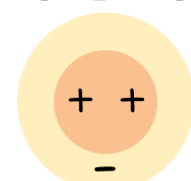
- 1) เสียอิเล็กตรอน กลายเป็น ประจุ +
- 2) รับอิเล็กตรอน กลายเป็น ประจุ -

$-2 + 2 = 0$

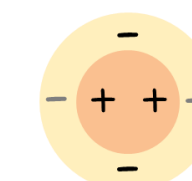
อะตอมเป็นกลางทางไฟฟ้า

$-1 + 2 = +1$

อะตอมเป็นประจุ +

$-4 + 2 = -2$

อะตอมเป็นประจุ -2

> การเขียนประจุเขียนได้ 2 แบบ คือ แบบเขียนประจุไว้ข้างหน้าตัวเลข และแบบเขียนประจุไว้ข้างหลังตัวเลข เช่น

$+2 = 2+$ หมายความว่าเสียอิเล็กตรอนไป 2 ตัว

$-2 = 2-$ หมายความว่าได้รับอิเล็กตรอนมา 2 ตัว

> ตำแหน่งของประจุเพื่อแสดงความเป็นไอออนของธาตุจะเขียนไว้บนขวามือ เช่น H^+ , O^{2-} , Al^{3+}

● การบอกจำนวน โปรตอน อิเล็กตรอน นิวตรอน จากสัญลักษณ์นิวเคลียร์

สัญลักษณ์นิวเคลียร์	เลขมวล	เลขอะตอม	จำนวนโปรตอน	จำนวนอิเล็กตรอน	จำนวนนิวตรอน
${}^4_2\text{He}$	4	2	2	2	$4 - 2 = 2$
${}^7_3\text{Li}$	7	3	3	3	$7 - 3 = 4$
${}^{16}_8\text{O}^{2-}$	16	8	8	$8 + 2 = 10$	$16 - 8 = 8$
${}^{40}_{20}\text{Ca}^{2+}$	40	20	20	$20 - 2 = 18$	$40 - 20 = 20$

● ไอโซโทป ไอโซโทน ไอโซบาร์ และ ไอโซอิเล็กทรอนิกส์

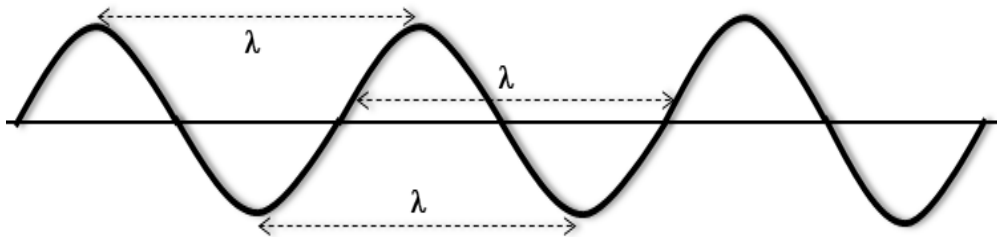
ชนิด	ความหมาย	ตัวอย่าง
ไอโซโทป ($p =$ โปรตอน)	ธาตุชนิดเดียวกัน มีโปรตอนเท่ากัน แต่นิวตรอนต่างกัน (เลขล่างเท่า เลขบนต่าง)	${}^1_1\text{H}$ ${}^2_1\text{H}$ ${}^3_1\text{H}$ โปรเทียม H, ดิวเทอเรียม D, ทริเทียม T
ไอโซโทน ($n =$ นิวตรอน)	ธาตุต่างชนิดกัน มีนิวตรอนเท่ากัน (เลขบน - เลขล่าง ได้ค่าเท่ากัน)	${}^{13}_6\text{C}$ กับ ${}^{14}_7\text{N}$ $13 - 6 = 14 - 7$
ไอโซบาร์ ($b =$ บน)	ธาตุต่างชนิดกัน มีเลขมวลเท่ากัน (เลขบนเท่า เลขล่างต่าง)	${}^{14}_6\text{C}$ กับ ${}^{14}_7\text{N}$ เลขบน = 14 เท่ากัน
ไอโซอิเล็กทรอนิกส์ ($e =$ อิเล็ก = อิเล็กตรอน)	ธาตุต่างชนิดกัน มีอิเล็กตรอนเท่ากัน (เลขล่าง บวก/ลบ ประจุ ได้ค่าเท่ากัน)	${}^{32}_{16}\text{S}^{2-}$ กับ ${}^{40}_{18}\text{Ar}$ ${}^{32}_{16}\text{S}^{2-}$ มี $e = 16 + 2 = 18$ ${}^{40}_{18}\text{Ar}$ ไม่มีประจุ $e = p = 18$

● การศึกษาสเปกตรัมแม่เหล็กไฟฟ้าและแบบจำลองอะตอมของโบร์

จากแบบจำลองอะตอมของโบร์ที่อธิบายว่าอิเล็กตรอนอยู่เป็นระดับชั้นพลังงานรอบนิวเคลียสนั้น เกิดจากการที่นักวิทยาศาสตร์สมัยนั้นรวมถึงโบร์ได้ศึกษาคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและสเปกตรัมที่เกิดจากการแผ่ธาตุ

องค์ประกอบของคลื่น

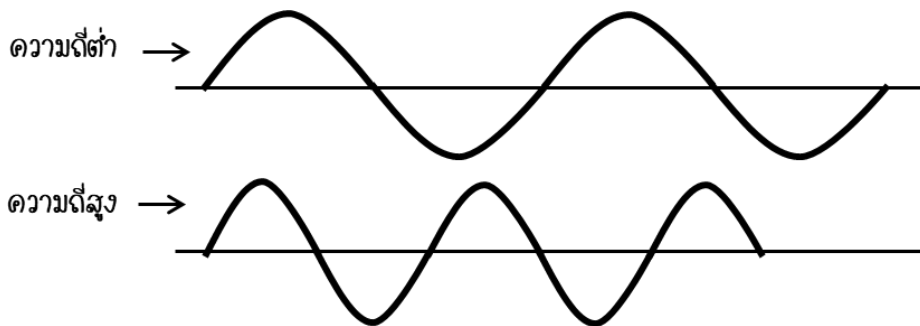
ความยาวคลื่น (λ) : ความยาวที่วัดจากสันคลื่นหนึ่งจนถึงสันคลื่นอีกลูกหนึ่ง หรือ ท้องคลื่นจนถึงท้องคลื่นอีกลูกหนึ่ง หรือ จุดใด ๆ บนคลื่นลูกหนึ่งไปถึงจุดเดียวกันบนคลื่นลูกถัดไป (หน่วย nm หรือ m)

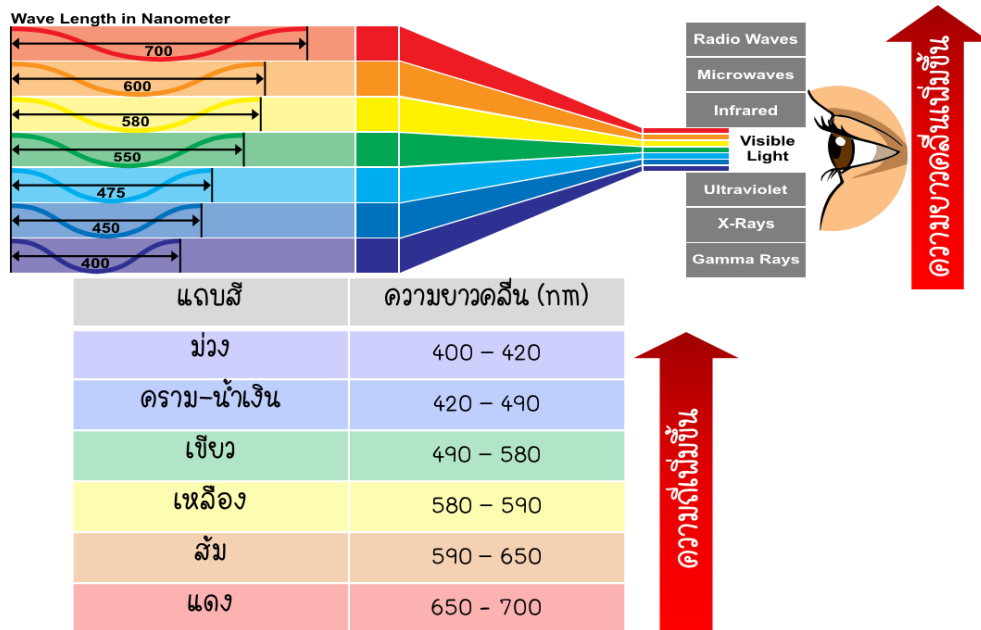
ความถี่ (f) : จำนวนรอบคลื่นที่เคลื่อนที่ผ่านจุดหนึ่งในเวลา 1 วินาที

$$f = \frac{\text{จำนวนรอบ}}{\text{เวลา}} \text{ (s}^{-1}\text{ หรือ Hz)}$$

(หน่วย $\frac{1}{\text{s}}$ หรือ S^{-1} หรือ Hz)

คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า คือคลื่นที่ไม่อาศัยตัวกลางในการเคลื่อนที่ ดังนั้นจึงสามารถเคลื่อนที่ในสุญญากาศได้ เช่น คลื่นวิทยุ คลื่นไมโครเวฟ คลื่นแสง เป็นต้น

มักซ์ พลังค์ ได้ศึกษาพลังงานคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและสรุปว่าพลังงานของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับความถี่ของคลื่น

$$E \propto f \leftarrow \nu$$

$$E = hf$$

พลังงาน = ค่าคงที่พลังค์ \times ความถี่

$$f = \frac{c}{\lambda}$$

ความถี่ = $\frac{\text{ความเร็วคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า}}{\text{ความยาวคลื่น}}$

$$E = \frac{hc}{\lambda}$$

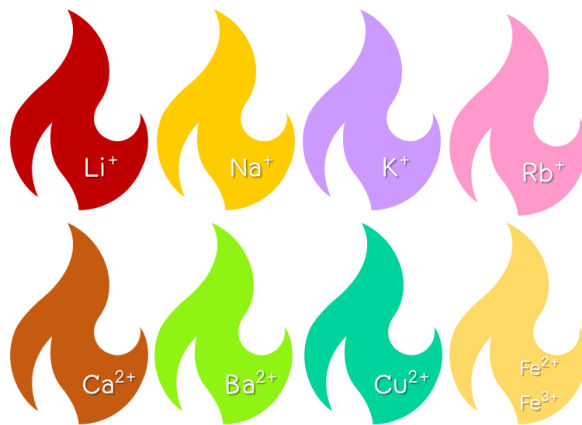
ความถี่สูง ความยาวคลื่นต่ำ พลังงานสูง
ความถี่ต่ำ ความยาวคลื่นสูง พลังงานต่ำ

พลังงาน (E) หน่วย จูล (J)
 ค่าคงที่พลังค์ (h) = 6.626×10^{-34} จูลวินาที (J s)
 ความเร็วคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในอากาศ (c) (ความเร็วแสง) $\approx 3.0 \times 10^8$ เมตรต่อวินาที (m/s)

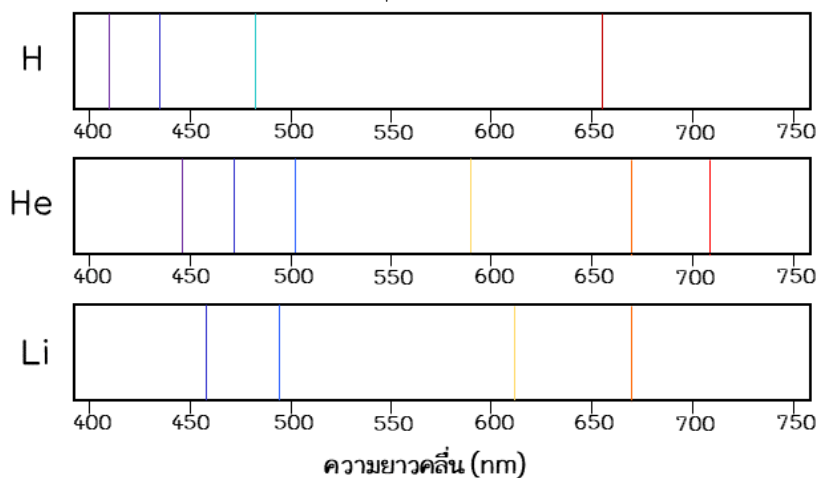
ความสัมพันธ์ระหว่างพลังงาน ความยาวคลื่น และความถี่ของ
แม่เหล็กไฟฟ้า

พลังงาน (E)	ความยาวคลื่น (λ)	ความถี่ (f)
มาก	น้อย	มาก
↓	↓	↓
น้อย	มาก	น้อย

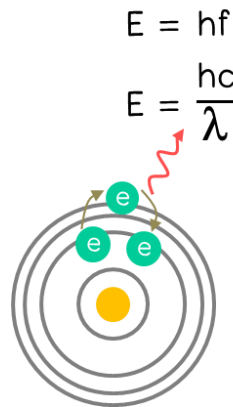
จากความรู้เรื่องคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า นักวิทยาศาสตร์ได้ศึกษาสีของเปลวไฟของสารประกอบโลหะ พบว่าสีของเปลวไฟที่เกิดจากการเผาสารประกอบโลหะชนิดเดียวกันจะให้แสงสีเดียวกันเสมอ

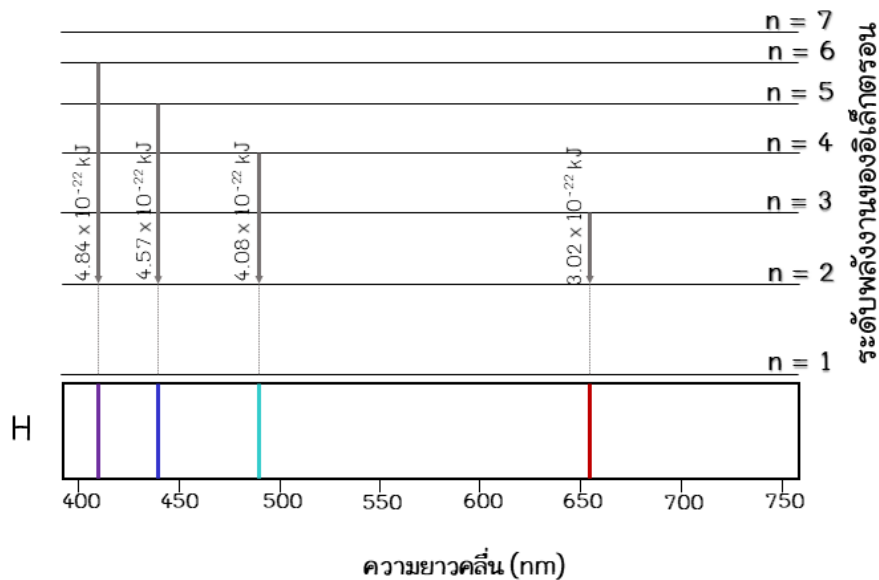
แต่เมื่อใช้แผ่นแกรตติงส่องดูจะเห็นเป็นเส้นสีต่าง ๆ เรียกว่าเส้นสเปกตรัม (ของแสงที่มองเห็นได้ visible light) และแต่ละธาตุจะมีจำนวนเส้นหรือสีที่เกิดขึ้นแตกต่างกันเป็นลักษณะเฉพาะ ตัวอย่างเส้นสเปกตรัมของธาตุ H He และ Li ตำแหน่งเส้นและสีของสเปกตรัมแต่ละธาตุเป็นลักษณะของธาตุแต่ละธาตุที่ไม่ซ้ำกัน เส้นสเปกตรัมใช้บอกชนิดของธาตุได้

การเกิดเส้นสเปกตรัมอธิบายได้ว่า

- >> อิเล็กตรอนปกติที่ไม่ได้รับพลังงาน (จากการเผาธาตุ) จะเสถียร อยู่ในระดับพลังงานต่ำ เรียกสถานะนี้ว่า 'สถานะพื้น' (ground state)
- >> เมื่ออิเล็กตรอนได้รับพลังงาน (จากการเผาธาตุ) อิเล็กตรอนจะมีพลังงานมากพอที่จะเปลี่ยนระดับพลังงานไปอยู่ที่สูงขึ้น เรียกสถานะนี้ว่า 'สถานะถูกกระตุ้น' (excited state) แต่เป็นสถานะที่ไม่เสถียร อิเล็กตรอนต้องการกลับไปพลังงานที่ต่ำกว่าเพื่อให้เกิดความเสถียรจึงคายพลังงานที่ได้รับเข้าไปออกมาเกิดเป็นเส้นสเปกตรัม
- >> นักวิทยาศาสตร์ได้ใช้ 'ไฮโดรเจน' เป็นตัวแทนในการศึกษาเส้นสเปกตรัมเนื่องจากมีอิเล็กตรอนเพียง 1 ตัว

**เส้นสเปกตรัมของแสงที่มองเห็นได้ (visible light)

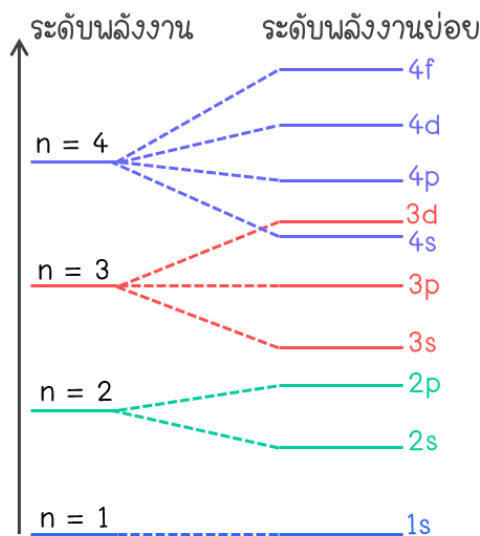
เกิดจากการเปลี่ยนระดับชั้นพลังงานของอิเล็กตรอนจากชั้นสูง มายังชั้น n = 2 เสมอ**

สรุปได้ว่า

1. อิเล็กตรอนเปลี่ยนระดับชั้นพลังงานขึ้นไปอยู่ที่สูงขึ้นเมื่อได้รับพลังงานเพียงพอ (ถูกกระตุ้น = ไม่เสถียร) แต่จะเปลี่ยนไปอยู่ที่ชั้นไหนขึ้นกับปริมาณพลังงานที่ได้รับ และปล่อยพลังงานในรูปของเส้นสเปกตรัมออกมาเพื่อกลับสู่ระดับพลังงานที่ต่ำกว่า (สถานะพื้น = เสถียร) สีของเส้นสเปกตรัมขึ้นกับพลังงานที่คายออกมาเป็นไปตามสมการ $E = hf$
2. การเปลี่ยนระดับชั้นพลังงานไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนไปยังชั้นที่อยู่ติดกัน อาจเปลี่ยนข้ามระดับพลังงานได้ แต่เมื่ออิเล็กตรอนได้รับพลังงานมาพอต้องมีการเปลี่ยนระดับชั้นพลังงานขึ้นไปสูงกว่าระดับชั้นเดิมเสมอ
3. ผลต่างของพลังงาน (ระยะห่าง) ระหว่างระดับชั้นพลังงานต่ำ > ผลต่างของพลังงาน (ระยะห่าง) ระหว่างระดับชั้นพลังงานสูงขึ้นไป

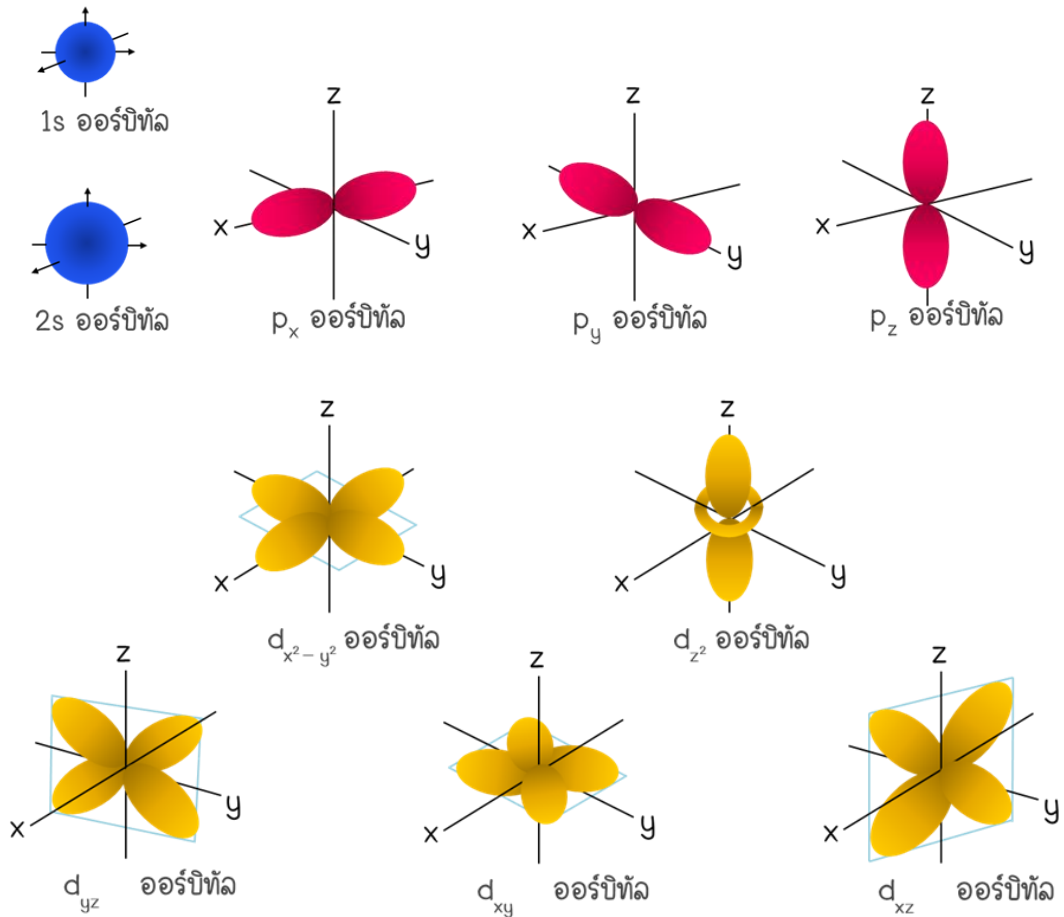
● **การจัดเรียงอิเล็กตรอนในอะตอม**

นักวิทยาศาสตร์ใช้สมการทางคณิตศาสตร์ชั้นสูง เรียกว่า ‘สมการคลื่น’ คำนวณค่าพลังงานของอิเล็กตรอน โดยพบว่าอิเล็กตรอนอยู่รอบนิวเคลียสในระดับพลังงานต่างกัน

ออร์บิทัล (orbital) หมายถึงบริเวณที่มีโอกาสสูงที่จะพบอิเล็กตรอน หรือบริเวณที่อยู่ของอิเล็กตรอน

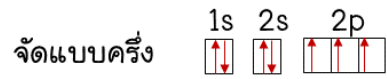
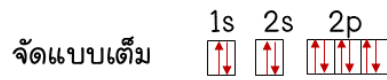
รูปร่างออร์บิทัล

จำนวนออร์บิทัลในระดับพลังงานย่อย

s	1 ออร์บิทัล 2 อิเล็กตรอน	$\uparrow\downarrow$
p	3 ออร์บิทัล 6 อิเล็กตรอน	$\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow$
d	5 ออร์บิทัล 10 อิเล็กตรอน	$\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow$
f	7 ออร์บิทัล 14 อิเล็กตรอน	$\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow\uparrow\downarrow$

การจัดเรียงอิเล็กตรอนแบบเสถียร

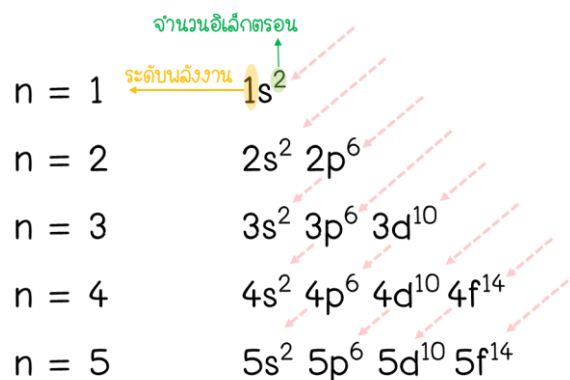

อิเล็กตรอนที่จัดอยู่ในออร์บิทัลตัวเดียวเรียกว่า อิเล็กตรอนเดี่ยว

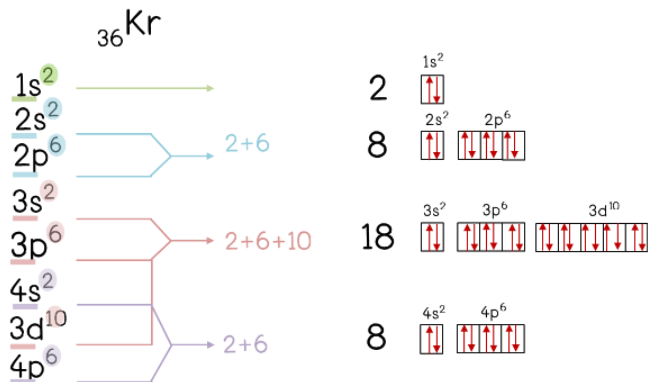
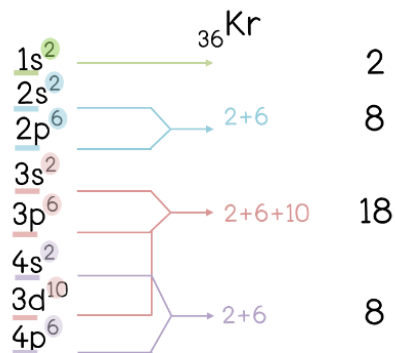
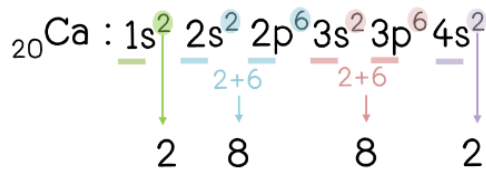
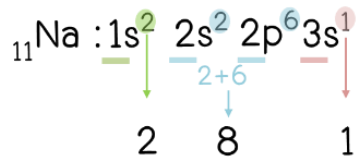
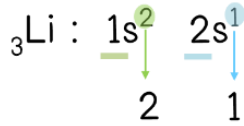
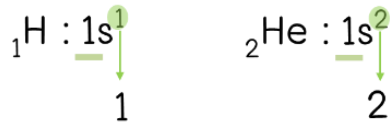
จำนวนอิเล็กตรอนในระดับพลังงาน

ระดับพลังงาน	ระดับพลังงานย่อย	จำนวนอิเล็กตรอนระดับพลังงานย่อย	จำนวนอิเล็กตรอนสูงสุดในระดับพลังงาน
n = 1	s	2	2
n = 2	S	2	8
	p	6	
n = 3	s	2	18
	P	6	
	d	10	
n = 4	s	2	32
	p	6	
	d	10	
	f	14	

แผนภาพจัดเรียงอิเล็กตรอน

ตัวอย่างการจัดเรียงอิเล็กตรอนของธาตุหมู่ A

>> จัดเรียงอิเล็กตรอนให้เต็มตามจำนวนสูงสุดของแต่ละระดับพลังงานรับได้ก่อนที่เหลือนำไปจัดในชั้นสูงขึ้น

>> ถ้าจำนวนที่จัดได้สูงสุดในชั้นนั้นไม่พอ ให้จัดสูงสุดเท่ากับชั้นรองลงมา

>> ธาตุหมู่ A มี 8 หมู่ อิเล็กตรอนตัวสุดท้ายที่จัดมีค่าไม่เกิน 8 เสมอ

จำนวนอิเล็กตรอนที่จัดบอกคาบ

อิเล็กตรอนตัวสุดท้ายบอกหมู่ (เวเลนซ์อิเล็กตรอน : Valence electron; VE)

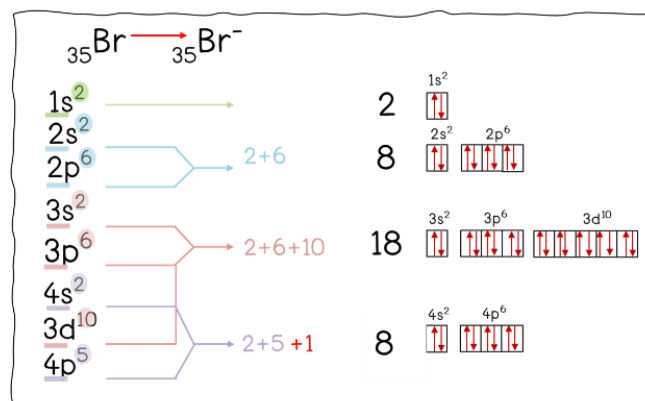
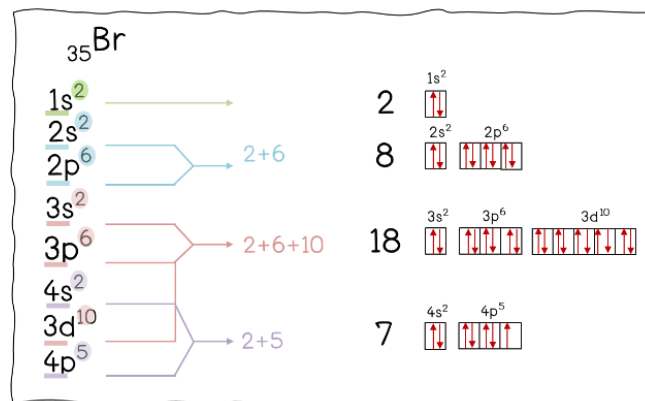
‘อยากรู้หมู่และคาบของธาตุ ให้จัดเรียงอิเล็กตรอนตามที่โจทย์กำหนดมาก่อนเสมอ’

การจัดเรียงอิเล็กตรอนของธาตุที่เป็นไอออน

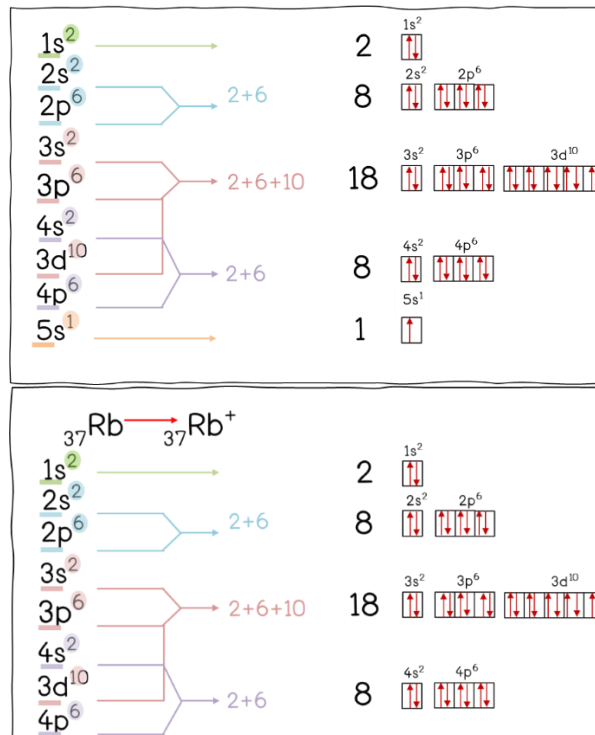
>> ถ้าจัดเรียงอิเล็กตรอนในระดับพลังงานหลักธรรมดาของธาตุหมู่ A ให้จัดตามจำนวนอิเล็กตรอนโดยดูจากค่าประจุที่เป็นบวกเป็นลบได้เลย (ถ้าโจทย์ให้การจัดเรียงอิเล็กตรอนแบบปกติมาแล้วถามการจัดเรียงแบบมีประจุ ให้ลบหรือเพิ่มอิเล็กตรอนเข้าไปในระดับพลังงานสูงสุดก่อนเสมอ ถ้าระดับพลังงานสูงสุดเต็มแล้ว ให้เพิ่มในระดับพลังงานใหม่)

>> ถ้าจัดเรียงอิเล็กตรอนในระดับพลังงานย่อย ให้ดึงอิเล็กตรอนในออร์บิทัลที่มีระดับพลังงานสูงสุดออกก่อนเสมอ โดยต้องคำนึงถึงการจัดแบบเสถียรด้วย

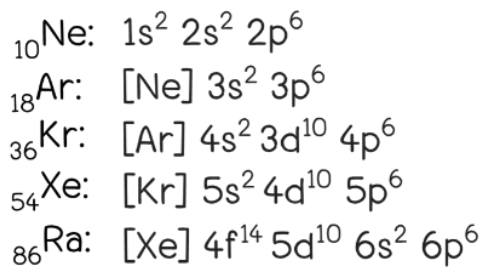
ตัวอย่างการจัดเรียงอิเล็กตรอนของ Br แบบปกติ และ Br แบบมีประจุ

ตัวอย่างการจัดเรียงอิเล็กตรอนของ Rb แบบปกติ และ Rb แบบมีประจุ

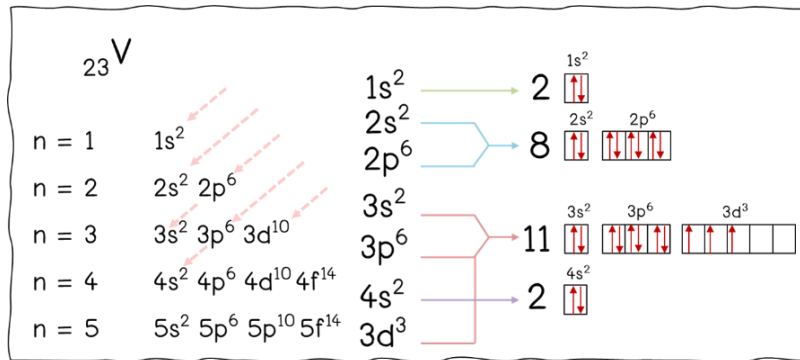

การจัดเรียงอิเล็กตรอนโดยการย่อด้วยธาตุหมู่ VIII A

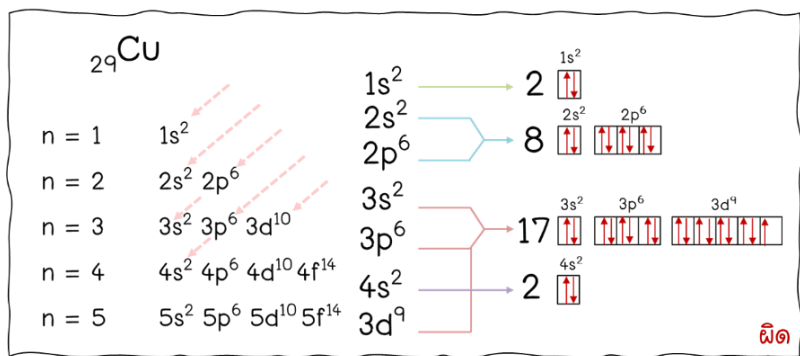

ตัวอย่างการจัดเรียงอิเล็กตรอนของธาตุหมู่ทรานซิชัน

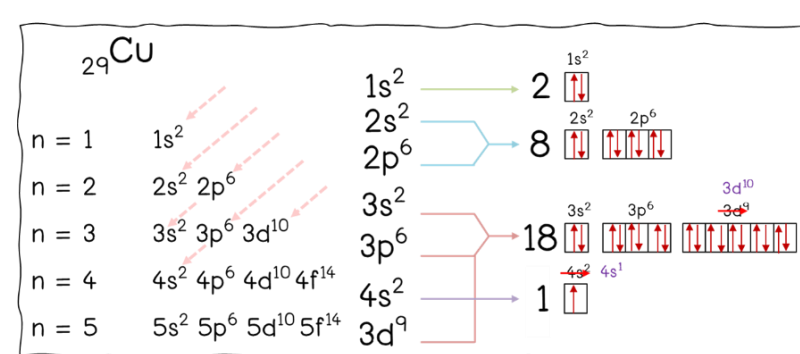
เป็นไปตามแผนภาพ

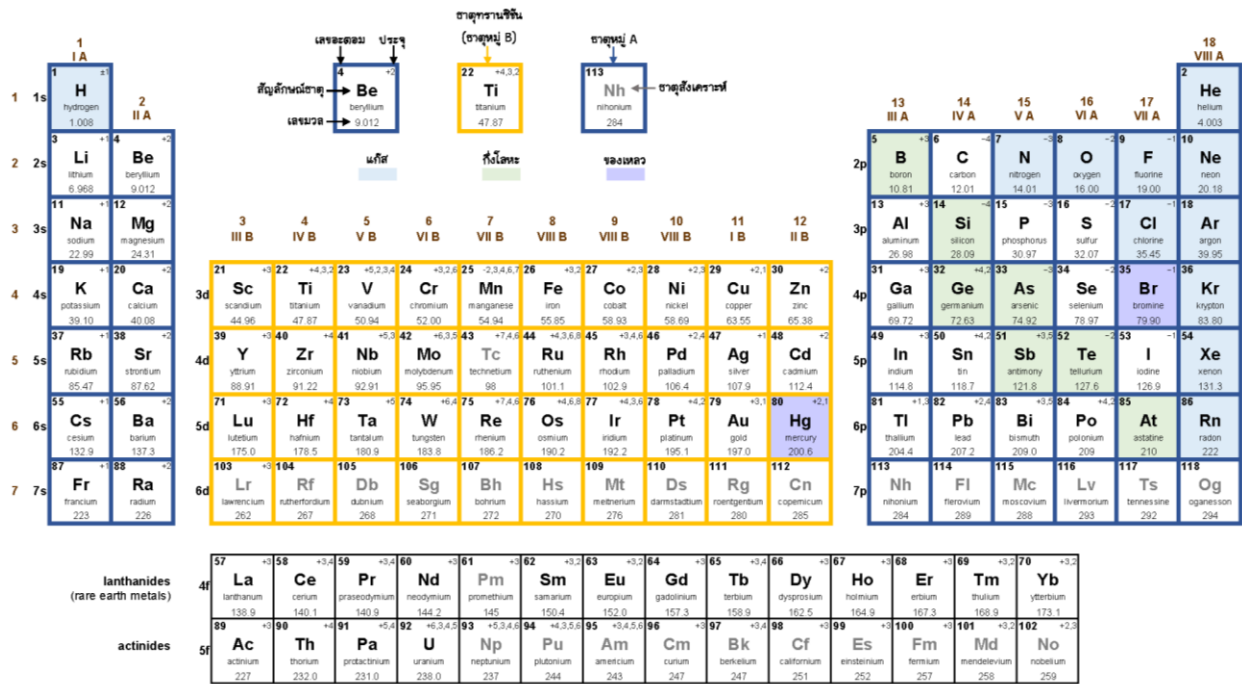
เป็นไปตามแผนภาพ (ไม่เสถียร)

ไม่เป็นไปตามแผนภาพ (เสถียร)

● ตารางธาตุ

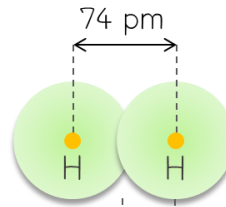

- >> หมู่ 1A และ 2A มีการจัดเรียงอิเล็กตรอนในออร์บิทัลสูงสุดที่ระดับพลังงานย่อย s ไล่ลำดับลงมาตามคาบ
- >> หมู่ 3A – 8A (ยกเว้น He) มีการจัดเรียงอิเล็กตรอนในออร์บิทัลสูงสุดที่ระดับพลังงานย่อย p ไล่ลำดับลงมาตามคาบ
- >> ธาตุทรานซิชันมีการจัดเรียงอิเล็กตรอนในออร์บิทัลสูงสุดที่ระดับพลังงานย่อย d โดยเริ่มตั้งแต่ 3d ไล่ลงมา

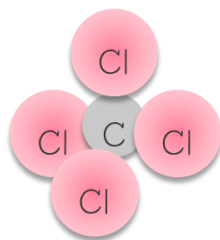
● **ขนาดของอะตอม**

บอกด้วยค่ารัศมีอะตอม หากจากความยาวครึ่งหนึ่งของระยะระหว่างนิวเคลียสของสองอะตอมที่มีแรงยึดเหนี่ยวกัน หรือ อยู่ใกล้กัน

รัศมีโคเวเลนต์

รัศมีอะตอม H = 37 pm

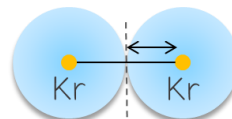

ความยาวพันธะ C-Cl = 176 pm

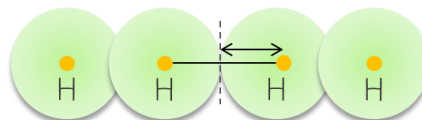
รัศมีอะตอม Cl = 99 pm

รัศมีอะตอม C = 77 pm

รัศมีแวนเดอร์วาลส์

รัศมีแวนเดอร์วาลส์ Kr = 202 pm

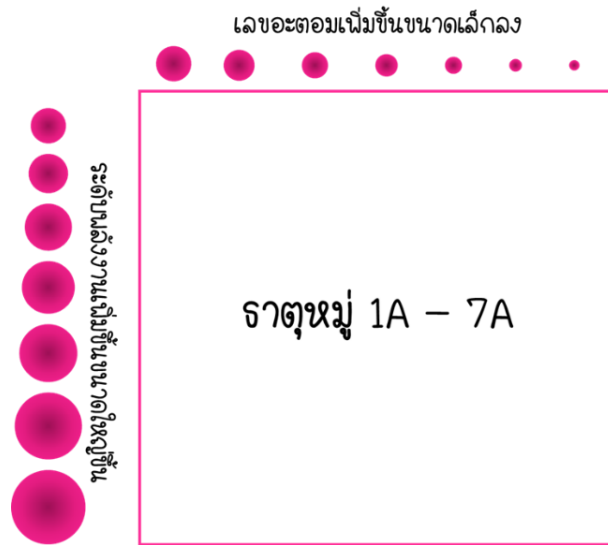

รัศมีแวนเดอร์วาลส์ H = 120 pm

รัศมีไอโอะ

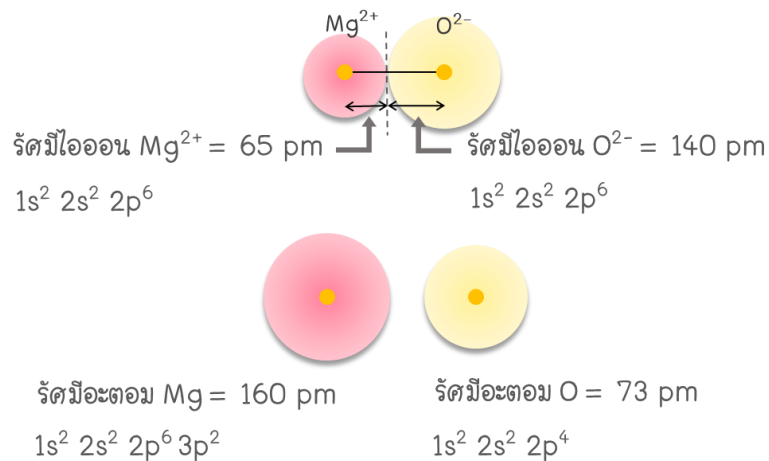
หากจาก ระยะครึ่งหนึ่งระหว่างนิวเคลียสของอะตอมไอโอะที่อยู่ใกล้กันมากที่สุด

แนวโน้มขนาดอะตอมตามหมู่และคาบ

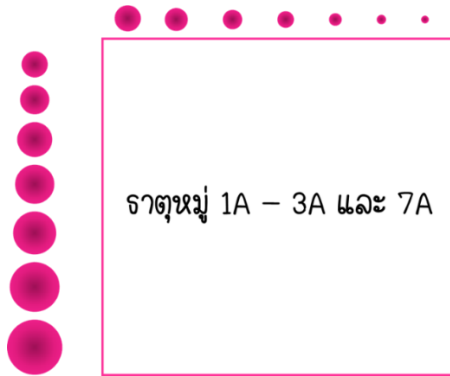
● รัศมีไอออน

ระยะระหว่างนิวเคลียสของไอออนคู่หนึ่งซึ่งมีแรงยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกันในโครงผลึก

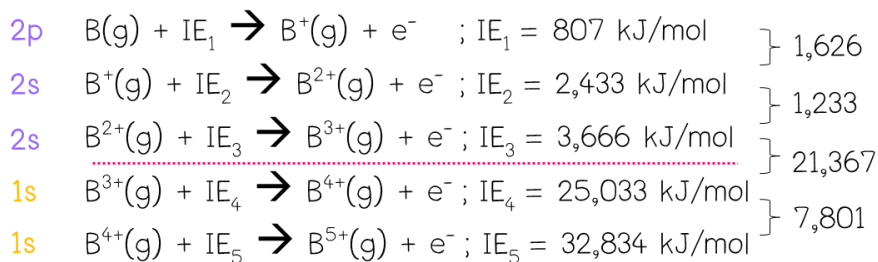
- >> พิจารณาขนาดอะตอมก่อน
- >> ถ้าเป็นไอออนลบ = ได้รับอิเล็กตรอน ขนาดใหญ่ขึ้น
- >> ถ้าเป็นไอออนบวก = เสียอิเล็กตรอน ขนาดเล็กลง

แนวโน้มรัศมีไอออนตามหมู่และคาบ

● ไอออไนเซชัน อิเล็กโทรเนกิตีวิตี สัมพรรคภาพอิเล็กตรอน

⇒ ไอออไนเซชัน ; Ionization (IE) พลังงานที่น้อยที่สุดที่ใช้ดึงอิเล็กตรอนวงนอกสุดออกในสถานะแก๊สเกิดเป็นไอออนบวก (ดึงอิเล็กตรอนวงนอกสุดออกก่อนเสมอ)

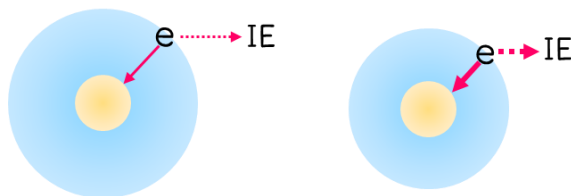

การจัดเรียงอิเล็กตรอนของ B : $1s^2 2s^2 2p^1$

อยู่คาบ 2 หมู่ 3

ค่า IE จะขึ้นอยู่กับระยะห่างของอิเล็กตรอนกับนิวเคลียส

- ✓ อิเล็กตรอนอยู่ในระดับพลังงานที่ห่างจากนิวเคลียสมาก ค่า IE น้อย
- ✓ อิเล็กตรอนอยู่ในระดับพลังงานที่ห่างจากนิวเคลียสน้อย ค่า IE มาก

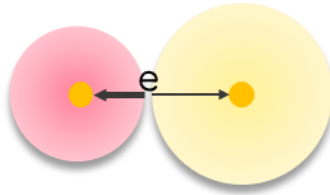

แนวโน้มด้านพลังงาน IE_1 จะผกผันกับขนาดอะตอม

$$IE_1 \propto \frac{1}{\text{ขนาดอะตอม}}$$

การทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดกฎหมายที่บังคับใช้

- ➡ **อิเล็กโตรเนกาติวิตี ; Electronegativity (EN)** ความสามารถของนิวเคลียสของอะตอมในการดึงดูดอิเล็กตรอนคู่ที่ใช้ร่วมกันในโมเลกุล

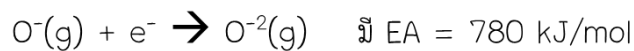
ค่า EN จะขึ้นอยู่กับขนาดของอะตอมนั้น

- ✓ ขนาดอะตอมใหญ่ นิวเคลียสอยู่ห่างจากอิเล็กตรอนมาก ค่า EN น้อย
- ✓ ขนาดอะตอมเล็ก นิวเคลียสอยู่ห่างจากอิเล็กตรอนน้อย ค่า EN มาก

แนวโน้มค่าพลังงาน EN จะผกผันกับขนาดอะตอม

$$EN \propto \frac{1}{\text{ขนาดอะตอม}}$$

- ➡ **สัมพรรคภาพอิเล็กตรอน ; Electron affinity (EA)** พลังงานที่เปลี่ยนแปลงเมื่ออะตอมในสถานะแก๊สได้รับอิเล็กตรอน 1 อิเล็กตรอน
เป็นได้ทั้งการเปลี่ยนแปลงแบบคายพลังงาน (-) และ ดูดพลังงาน (+)

เป็นค่าลบมาก ๆ แสดงว่า รับอิเล็กตรอนได้ดี

แนวโน้มของ EA ตามหมู่ และตามคาบ ไม่ชัดเจน

● จุดเดือดจุดหลอมเหลว

การแยกอนุภาคออกจากกันโดยใช้ความร้อน (ขึ้นอยู่กับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค)

- ✓ แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคมาก จุดเดือดจุดหลอมเหลวสูง
- ✓ แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคน้อย จุดเดือดจุดหลอมเหลวน้อย

แนวโน้มจุดเดือดจุดหลอมเหลว α แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค

เพิ่มขึ้นตามเลขอะตอม

ธาตุหมู่ 1A – 4A

1A – 3A มีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างนิวเคลียสกับเวเลนซ์อิเล็กตรอนอิสระมากขึ้น
4A บางธาตุเป็นโคเวเลนต์

ลดลงตามเลขอะตอม

ธาตุหมู่ 1A – 3A

มีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างนิวเคลียสกับเวเลนซ์อิเล็กตรอนอิสระลดลง

ลดลงตามเลขอะตอม

ธาตุหมู่ 5A – 8A

มวลอะตอมเพิ่มขึ้นมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุลเพิ่มขึ้น

● เลขออกซิเดชัน

- ธาตุอิสระทุกตัว ไม่ว่าในหนึ่งโมเลกุลจะมีกี่อะตอมก็ตาม จะมีเลขออกซิเดชันเท่ากับ 0
เช่น Ca, H₂, P₄, S₈, Na ทุกตัวมีเลขออกซิเดชันเป็น 0
 - ธาตุไฮโดรเจนส่วนมากมีเลขออกซิเดชันเป็น +1 ยกเว้นในสารประกอบกับโลหะจะมีเลขออกซิเดชัน = -1
เช่น NaH หรือ CaH₂ ไฮโดรเจนมีเลขออกซิเดชัน -1
 - ธาตุออกซิเจนส่วนมากมีเลขออกซิเดชันเป็น -2 ยกเว้นในสารประกอบเปอร์ออกไซด์ เช่น H₂O₂ BaO₂
ออกซิเจนมีเลขออกซิเดชัน -1 สารประกอบซูเปอร์ออกไซด์ เช่น KO₂ ออกซิเจนมีเลขออกซิเดชัน -1/2
และสารประกอบ OF₂ ออกซิเจนมีเลขออกซิเดชัน +2
 - ธาตุหมู่ IA, IIA และหมู่ IIIA (บางตัว) จะมีเลขออกซิเดชัน = +1, +2, +3 ตามลำดับ
 - เลขออกซิเดชันของไอออนใด ๆ ปกติจะมีค่าเท่ากับประจุของไอออนนั้น ๆ
เช่น Al³⁺ มีเลขออกซิเดชัน เป็น +3
 - ธาตุทรานซิชันส่วนใหญ่มีเลขออกซิเดชันได้มากกว่า 1 ค่าเช่น
FeO : Fe มีเลขออกซิเดชัน เท่ากับ +2
Fe₂O₃ : Fe มีเลขออกซิเดชัน เท่ากับ +3
 - ธาตุโลหะในสารประกอบต่าง ๆ ส่วนมากมักมีเลขออกซิเดชันหลายค่า
- กลุ่มประจุที่ต้องจำ**

ประจุ	ชื่อ
SO ₃ ²⁻	ซัลไฟต์ไอออน
SO ₄ ²⁻	ซัลเฟตไอออน
PO ₃ ³⁻	ฟอสไฟต์ไอออน
PO ₄ ³⁻	ฟอสเฟตไอออน
ClO ⁻	ไฮโปคลอไรต์ไอออน
ClO ₂ ⁻	คลอไรต์ไอออน
ClO ₃ ⁻	คลอเรตไอออน
ClO ₄ ⁻	เปอร์คลอเรตไอออน
NO ₂ ⁻	ไนไตรต์ไอออน
NO ₃ ⁻	ไนเตรตไอออน
CN ⁻	ไซยาไนด์ไอออน
SCN ⁻	ไธโอไซยาเนตไอออน
CO ₃ ²⁻	คาร์บอเนตไอออน
OH ⁻	ไฮดรอกไซด์ไอออน
NH ₄ ⁺	แอมโมเนียมไอออน

วิธีการหาเลขออกซิเดชัน

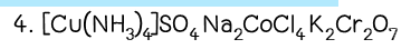
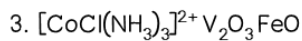
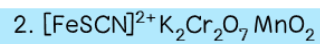
สารประกอบ

ผลบวกของเลขออกซิเดชันของธาตุทุกอะตอมในสารประกอบ = 0

ไอออน

ผลบวกของเลขออกซิเดชันของธาตุทุกอะตอมในไอออน = ประจุไอออน

สารประกอบเชิงซ้อนในกลุ่มใดต่อไปนี้จะมีผลรวมเลขออกซิเดชันของธาตุทรานซิชันสูงสุด

$\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}$ $\text{Fe} + 6(\text{CN}) = -3$ $\text{Fe} + (6)(-1) = -3$ $\text{Fe} = +3$	KMnO_4 $\text{K} + \text{Mn} + 4(\text{O}) = 0$ $(+1) + \text{Mn} + (4)(-2) = 0$ $\text{Mn} = +7$	Na_2CoCl_4 $2(\text{Na}) + \text{Co} + 4(\text{Cl}) = 0$ $(2)(+1) + \text{Co} + (4)(-1) = 0$ $\text{Co} = +2$		
$[\text{FeSCN}]^{2+}$ $\text{Fe} + \text{SCN} = +2$ $\text{Fe} + (-1) = +2$ $\text{Fe} = +3$	$\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$ $2(\text{K}) + 2(\text{Cr}) + 7(\text{O}) = 0$ $(2)(+1) + 2\text{Cr} + (7)(-2) = 0$ $+2 + 2\text{Cr} - 14 = 0$ $\text{Cr} = +6$	MnO_2 $\text{Mn} + 2(\text{O}) = 0$ $\text{Mn} + (2)(-2) = 0$ $\text{Mn} = +4$		
$[\text{CoCl}(\text{NH}_3)_3]^{2+}$ $\text{Co} + \text{Cl} + 3(\text{NH}_3) = +2$ $\text{Co} + (-1) + (3)(0) = +2$ $\text{Co} = +3$	V_2O_3 $2(\text{V}) + 3(\text{O}) = 0$ $2\text{V} + (3)(-2) = 0$ $\text{V} = +3$	FeO $\text{Fe} + \text{O} = 0$ $\text{Fe} + (-2) = 0$ $\text{Fe} = +2$		
$[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4]\text{SO}_4$ $\text{Cu} + 4(\text{NH}_3) + \text{SO}_4 = 0$ $\text{Cu} + 4(0) + (-2) = 0$ $\text{Cu} = +2$	Na_2CoCl_4 $2(\text{Na}) + \text{Co} + 4(\text{Cl}) = 0$ $(2)(+1) + \text{Co} + (4)(-1) = 0$ $\text{Co} = +2$	$\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$ $\text{Cr} = +6$		